
[2016-57-RE](#)

CAUSA 2016-57-RE

(Residencial Baccara c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 559-2016. Recurs d'empara

Aute del 13 de març del 2017

BOPA núm. 18, del 22 de març del 2017

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 14 de desembre del 2016, per la representació processal de la Comunitat de propietaris de l'edifici Residencial Baccara, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la inactivitat de la jurisdicció ordinària en la causa B-1588-6/2009, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a un procés degut i a un procés de durada raonable, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que declari la vulneració dels drets esmentats i que declari el dret de la recurrent a obtenir una indemnització per les dilacions indegudes, així com per les costes processals, en seu ordinària i en seu constitucional, ja que la seva intervenció era preceptiva, d'acord amb les disposicions de l'article 97 de la Llei qualificada de la Justícia.

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 23 de gener del 2017;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Isidre Molas Batllori;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 18 de juny del 2010, la Secció Civil del Tribunal Unipersonal de la Batllia va dictar una sentència mitjançant la qual estimava íntegrament la demanda presentada per la Comunitat de propietaris de l'edifici Residencial Baccara contra la societat AUBRAC, SL, i condemnava aquesta darrera al pagament de 7.753,59 euros augmentats dels interessos legals comptadors a partir del 17

de desembre del 2009 fins a la liquidació total del deute, així com al pagament de les costes processals.

1.2. El 6 de desembre del 2010, la Batllia va dictar un aute d'execució.

1.3. El 31 d'octubre del 2012 la Batllia va requerir, mitjançant providència, a la part recurrent per tal que procedís al pagament de 800,00 € en concepte de provisió de fons pels honoraris del pèrit que havia d'efectuar la valoració de la unitat immobiliària objecte del litigi i que es nomenava en aquesta mateixa providència.

1.4. El 2 de febrer del 2015, la Comunitat de propietaris recurrent ingressava l'import demanat.

1.5. Mitjançant un escrit del 26 de gener del 2016, la part recurrent aportava el certificat de l'acreditació de l'import actualitzat del deute de la societat deutora, que s'havia incrementat fins a 27.531,44 €, corresponents a les despeses comunitàries impagades.

1.6. L'1 de setembre del 2016, es notificava a la part recurrent una segona providència en què se sol·licitava a la Comunitat de propietaris que en un termini de 8 dies fes efectiva la quantitat de 1.000,00 € en concepte de provisió pel peritatge de la unitat immobiliària, així mateix es nomenava novament el mateix pèrit.

1.7. El 6 de setembre del 2016, la part recurrent va presentar un escrit en què exposava que ja havia dipositat una provisió de fons, que dipositava únicament la diferència entre els dos imports, és a dir, 200,00 € i que s'oposava al nomenament del mateix pèrit, el qual no estava inscrit a l'agrupació d'arquitectes experts pericials.

1.8. El 24 d'octubre del 2016, la batlle instructora va dur al coneixement de les parts que en un breu termini notificaria la resolució mitjançant la qual acordaria el canvi de nomenament de pèrit.

1.9. Atès que d'ençà aquesta data, no hi havia hagut cap resposta de la Batllia, el 14 de desembre del 2016, la representació processal de la Comunitat de propietaris de l'edifici Residencial Baccara va interposar un recurs d'empara contra la inactivitat de la jurisdicció ordinària en la causa B-1588-6/2009, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a un procés degut i a un procés de durada raonable, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

1.10. Tanmateix, el 28 de novembre del 2016, la Batllia havia dictat un aute mitjançant el qual deixava sense efecte el nomenament del primer pèrit i en nomenava un segon per tal que determinés el valor actual de la unitat immobiliària. No obstant això, aquest aute no va ser notificat a les parts fins al 23 de desembre del 2016, posteriorment a la interposició del recurs d'empara esmentat en el punt anterior.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació jurídica de la Comunitat de propietaris recurrent

- La recurrent exposa que l'execució de les resolucions judicials fa part de la competència dels batlles i que aquesta s'integra dins del dret a un procés degut en un termini raonable, reconegut a la

Constitució d'Andorra i al Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

- En el seu escrit del 6 de setembre del 2016, presentat davant la Batllia, en resposta a la providència de l'1 de setembre del mateix any, aquesta part manifestava que ja s'havia dictat una providència similar l'any 2012; que havia dipositat els 800,00 € requerits aleshores i, tot i queixar-se del nou import requerit, dipositava 200,00 € suplementaris; que constatava que a la pàgina web de l'agrupació d'arquitectes experts pericials no es trobava el pèrit designat, motiu pel qual aquesta part s'oposava al seu nomenament i demanava el nomenament d'un altre pèrit capacitat en la valoració del bé objecte del litigi.

- La recurrent afirma que havia presentat diversos escrits de protesta per la inactivitat de la jurisdicció ordinària, sense obtenir cap resposta, motiu pel qual considerava que havia esgotat les vies ordinàries de recurs.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que declari la vulneració dels drets esmentats i que declari el dret de la recurrent a obtenir una indemnització per les dilacions indegudes, així com per les costes processals, en seu ordinària i en seu constitucional, ja que la seva intervenció era preceptiva, d'acord amb les disposicions de l'article 97 de la Llei qualificada de la Justícia.

2.2. Argumentació jurídica del Ministeri Fiscal

- De manera principal, considera que la part recurrent no ha esgotat la totalitat de recursos al seu abast en defensa dels seus drets, requisit exigit a l'article 94 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, ja que no ha presentat un incident de nul·litat d'actuacions contra l'omissió per part de la Batllia en l'execució de la sentència del 18 de juny del 2010.

- El Ministeri Fiscal cita la jurisprudència constant d'aquest Tribunal en relació amb aquest punt i considera que la part recurrent hagués pogut trobar reconducció i reposició de les eventuais vulneracions al·legades davant l'òrgan judicial ordinari. Per consegüent, demana la inadmissió a tràmit d'aquest recurs.

- De manera subsidiària, cas que aquest Tribunal consideri la posició del Ministeri Fiscal excessivament formalista, manifesta que la dilació de la causa és inherent a l'activitat de la part recurrent mateixa: si bé la jurisdicció ordinària va efectuar diversos actes per procedir a l'execució forçosa de la sentència esmentada, la Comunitat de propietaris recurrent no va procedir al pagament requerit el 31 d'octubre del 2012, fins al 2 de febrer del 2015, moment a partir del qual la Batllia va reiniciar l'execució.

- Per acabar, en relació amb aquest darrer punt demana al Tribunal Constitucional que declari la inadmissió a tràmit d'aquest recurs, perquè no s'ha constatat la vulneració del dret fonamental a un procés de durada raonable.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. Mitjançant la sentència del 18 de juny del 2010, de la Secció Civil del Tribunal Unipersonal de la Batllia, es va estimar la demanda de la Comunitat de propietaris recurrent contra la societat

AUBRAC, SL i, el 8 de desembre del 2010, la Batllia va dictar l'acte d'execució d'aquesta sentència. Es tracta, per tant, d'un procés d'execució d'una sentència de l'any 2010. El 31 d'octubre del 2012, va ser requerida a la recurrent una provisió de fons destinada als honoraris del perit que havia d'efectuar la valoració de la unitat immobiliària en litigi, quantitat que va ser ingressada el 2 de febrer del 2015, posteriorment, la Comunitat de propietaris va presentar, el 26 de gener del 2016, l'import actualitzat del deute. La quantitat aportada va haver de ser ampliada en virtut d'una segona providència de setembre del 2016 que sol·licitava un augment dels fons destinats al peritatge referit, quantitat que en aquesta ocasió va ser ingressada amb rapidesa.

Un recurs d'empara en defensa del dret a la jurisdicció, en el vessant del dret a un judici de durada raonable, no podria quedar impossibilitat com a resultat de l'absència d'una resolució denegatòria, sempre que existeixi l'evidència factual de la reiteració d'una sol·licitud que no hagi rebut una resposta favorable o desfavorable. Certament, les causes per les quals un judici pot adquirir una durada prolongada i no raonable poden ser molt diverses, des d'una possible dilació en la presa de decisions, o senzillament la no adopció de decisions judicials, fins a la manca de diligència dels litigants o la generació indeguda d'incidents processals.

3.2. La Llei transitòria de procediments judicials (article 18 bis 3) estableix l'exigència següent: "*En el supòsit de sentències o de resolucions fermes en el procediment de les quals s'hagi produït una vulneració del dret fonamental a la jurisdicció, la persona afectada per la vulneració pot demanar al jutge o al tribunal que la va dictar, la seva anul·lació, sempre que no hagi pogut denunciar aquesta vulneració anteriorment, en el termini de quinze dies naturals des de la notificació, o des que s'hagi tingut coneixement de la vulneració del dret, sempre que no hagi transcorregut més d'un any des del moment de la notificació de la resolució a les parts quan el subjecte del dret pretesament lesionat no ha estat part en el procés ordinari*". I no consta que aquesta via hagi estat seguida.

3.3. En tot cas, d'acord amb la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, marc legal que defineix el funcionament d'aquest, no pot admetre's a tràmit un recurs d'empara relatiu a la vulneració del dret a la jurisdicció si el recurrent no ha interposat tots els recursos possibles davant la jurisdicció ordinària en defensa del seu dret. La Llei qualificada esmentada estableix que: "*Una vegada no es pugui interposar cap més recurs ni existeixi cap mitjà més en defensa del dret constitucional vulnerat, la persona a qui hagi estat vulnerat el dret constitucional a la jurisdicció pot interposar recurs d'empara davant del Tribunal Constitucional en el termini de quinze dies hàbils comptats a partir de l'endemà de la notificació de la darrera resolució denegatòria o de la data en què va tenir coneixement de la resolució judicial que vulnera el dret constitucional a la jurisdicció*" (article 94.2). És a dir, la interposició d'un recurs d'empara per la vulneració del dret constitucional a la jurisdicció, exigeix que hagin estat interposats tots els recursos i mitjans de defensa existents en Dret. I no consta que en aquest cas, la part recurrent hagi exhaurit l'ús dels recursos jurídics i dels mitjans de defensa existents en el Dret andorrà.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2016-57-RE interposat per la representació processal de la Comunitat de propietaris de l'edifici Residencial Baccara contra la inactivitat de la jurisdicció ordinària en aquesta causa.

2. Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, al president de la Batllia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 13 de març del 2017.

Isidre Molas Batllori Dominique Rousseau
President

Vicepresident

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrat

Magistrada